

at tage, der er ansvaret for de voksne, som skal træffe de beslutninger, og så er der altså ansvaret for børnene. Jeg bliver nødt til at opfordre ministeren til at undersøge, hvilken mulighed der er for, at vi kan nedbringe antallet af skoleskift bl.a. ved at nedbringe antallet af flytninger.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Så er jeg tilbage ved mine tidligere svar. En stor del, næsten hele forklaringen på det antal flytninger – et højere antal, end jeg også synes er det, der skal være reglen – gennem de senere år skyldes, at vi har lukket 45 asylcentre. Og jeg kan love hr. Bjørn Medom Nielsen, at vi i de kommende år ikke står foran at skulle lukke yderligere 45 centre, for det har vi ikke, og derfor giver det lidt sig selv.

Jeg har ikke nogen forventninger om, at der fremadrettet vil være så mange skoleskift, for nu er vi kommet ned på et andet niveau i antallet af centre, som har tilpasset sig det antal asylansøgere, som vi modtager i dag.

Igen er jeg nødt til at understrege – fru Lotte Bundsgaard sagde, at hun var glad for at høre det, men nogle gange kan det jo næsten lyde, som om oppositionen i hvert fald gerne vil få det til at se ud, som om det har været en bevidst politik fra regeringens side – at vi ikke har en politik om, at folk skal flyttes rundt mere end højst nødvendigt. Og derfor kan jeg berolige hr. Bjørn Medom Nielsen med, at det vil der heller ikke være i fremtiden. Og når vi nu har fået tilpasset kapaciteten bedre til antallet af asylansøgere, vil vi heller ikke opleve så mange flytninger, som vi har gjort i de senere år.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Morten Østergaard som medspørger, værsgo.

Morten Østergaard (RV):

Det kan jo heller ikke være helt ubevidst for regeringen, at hvis man lukker asylcentre og derfor er nødt til at flytte folk, bliver de flyttet, så jeg synes altså, at det der med at sige, at man ikke har en politik for, at de skal flyttes, men at de er blevet det som en naturlig konsekvens af, at man har lukket centre, er lidt fint. Så er vi i hvert fald enige om, at de jo altså er blevet flyttet. Og derfor er man nødt til at forholde sig til konsekvenserne af de her flytninger.

Derfor synes jeg også bare, at vi nu skal sige: Jamen ministeren siger, at der ikke er en politik for, at folk skal flyttes, og vi har nået det niveau i

antallet af centre, som vi regner med at skulle have et stykke tid, og så kan vi vel fremadrettet få ministeren til at garantere, at man fremover, når man overvejer, hvem der skal flyttes hvorhen, vil tage hensyn til, om der er skolegang involveret for familiens børn, altså om de går i en skole eller på en ungdomsuddannelse eller noget andet, uanset om de skal flyttes, fordi de er afvist.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det ville altid være så rart at kunne give garantier, men sådan nogle garantier findes altså ikke, heller ikke på det her område. Jeg kan ikke give garantien.

Kl. 15.10

Men jeg kan sige, at det, som regeringen vil sikre, er så få flytninger som overhovedet muligt. Jeg kan ikke garantere, at jeg – hvis antallet af asylansøgere falder endnu mere – vil opretholde centre til en tredjedel, en fjerdedel af den kapacitet, der er der, og med de omkostninger, der følger med, hvor vi så binder en masse penge i mursten frem for trods alt at bruge dem på asylansøgere, hvis det var det, der var alternativet.

Så jeg kan ikke udstede en garanti, men jeg kan gentage det, jeg har sagt før, nemlig at det, der ligger i regeringens politik, er, at der er én flytning fra et modtagecenter til et opholdscenter, så længe man får behandlet sin sag. Hvis man får sit asyl, kommer man jo ud i en kommune. Så er der en flytning der. Hvis man medvirker til sin hjemrejse, bliver man boende på det opholdscenter, indtil man kan komme hjem. Det er det, der er politikken.

Morten Østergaard (RV):

Det, jeg bad om en garanti for, var, at man fremover vil sige – nu hvor vi har nået det kapacitetsniveau, som man vurderer er rigtigt – at vi flytter ikke rundt på folk, hvis børn går i skole eller på anden måde prøver at tage en uddannelse, som er en investering i deres fremtid, uanset om de skal hjem eller blive. Det var sådan set det.

Hvis vi ikke kan komme så vidt, kunne vi så ikke få ministeren til at sige, at dem, der har flyttet rundt tre, fire, fem gange på grund af de her lukninger af centre – vi kan bare sige folk, der allerede er flyttet mere end tre gange – flytter vi ikke mere, hvis deres børn går i skole eller er under uddannelse. Det var da kontant at sige: Vi har ikke en politik om, at folk skal flyttes, og derfor vil vi gerne kompensere for den ulempe,